

מ"ת 1430/09/19 - מדינת ישראל נגד עזרא כדורי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 ספטמבר 2019

מ"ת 1430-09-19 מדינת ישראל נ' עזרא

המאשימה	המבקשת	הנאשם	המשיב
בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר	מדינת ישראל	ע"י ב"כ עו"ד פסיקה טייאצ'ו
נגד	עזרא כדורי	ע"י ב"כ עו"ד אורון	

החלטה בבקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים לפי סעיפים 21 לחסד"פ ו- 46-47 לפקודת התעבורה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום לפיו, ב- 3.9.19 בשעה 01:00 לערך, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג קאדילק מספר רישוי 9499932 באור יהודה ברחוב יחזקאל קזז לכיוון רחוב בן פורת ומשם פנה שמאלה לרחוב הלח". בנסיבות המתוארות המשיב נעצר על ידי שוטרים על פי מידע מודיעיני שלפיו הוא נוהג שעה שהוא תחת השפעת סמים. אותה עת המשיב נהג ברכב כשהוא שיכור וסירב לתת דגימת שתן לפי דרישת השוטר. הוראות החיקוק בגינם המשיב נאשם בכתב האישום הינה נהיגה בשכרות סמים (סירוב), עבירה לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה, תשכ"א- 1961 (להלן: "**הפקודה**") וכן לפי סעיף 39 א לפקודה.

2. בתאריך 4.9.19 בשעה 12:06 בוצע למשיב שימוע והוחלט על פסילה מנהלית מהחזקת רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 30 ימים. בתאריך 5.3.19 הוגשה הבקשה למעצר, נשוא הדיון כאן, המשיב התחמק מהתייצבות לדיון על דעת עצמו.

3. כעולה מחומר החקירה שהגישה התביעה לעיון בית המשפט, מתקבלת התמונה הבאה:

א. ראשית, המשיב נצפה עת הוא נהג ברכב. קיימת ידיעה מודיעינית ולפיה המשיב נוהג עת הוא תחת השפעת סמים מסוכנים. במעמד עצירתו ביקש המשיב לברוח מהמקום בו עוכב על ידי השוטרים. בהודעת המשיב תחת אזהרה ב- 3.9.19 כשלוש שעות לאחר האירוע בנהיגה תחת השפעת סמים- נדרש לבצע בדיקת שתן המשיב סירב. מחקירתו באזהרה המשיב סרב לחתום לאחר החקירה ובמהלכה אף חזר כול העת על האמרה: "אני סיימתי את החקירה" "לא מוכן לשותף פעולה בקונויה הזאת", "סיימתי את החקירה, שקר וכזב" (ראה שו' 12,23 ו-28 לחקירה).

ב. למשיב בעל עבר פלילי רב, בהן עבירות סחיטה באיומים, איומים, נהיגה פוחזת, נהיגה בזמן פסילה, שיבוש מהלכי משפט, עבירות כנגד הגוף, עבירות כנגד רכוש ועבירות מרמה כאשר תאריך ביצוע העבירה האחרון בתחום התעבורה הינו מ- 18.10.18. המשיב נוהג משנת 2001 (לחובתו 59 הרשעות קודמות ב-62 תיקי חקירה שונים) וכעולה מהפרופיל התעבורתי בין היתר עבירות בגין: שכרות, נהיגה בזמן פסילה, מהירות מופרזת, אי ציות לתמרור עצור, שכרות, בטיחות, עבירות תוך נסיעה קלות, עבירות טכניות. כמו כן כנגד המשיב עומד ותלוי כתב אישום בגין נהיגה תחת השפעת סמים משכרים שבה הודה במסגרת הסדר טיעון ובתיק קבוע לטיעונים לעונש ליום 3.10.19 (ראה פל"א 1301-09-18 בפני כבוד ס"נ השופט נהרי בימ"ש לתעבורה בתל - אביב). מכל המקובץ עולה כי המשיב מי שבפרק זמן כה קצר צבר עבירות חמורות כמצוין, הוא נהג מסוכן לצבור והציות לחוק אינו מחייב אותו.

ג. בהמשך לטענות הסנגור, לעניין העדר אזהרה למשמעות הסירוב. מעיון בדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות עולה כי המשיב סרב לחתום והוסבר לו על משמעות הסירוב (ראה סעיף 8 לדו"ח הפעולה) וזאת בניגוד לעמדת ב"כ המשיב. יצוין כי, הגם אם עמדת ב"כ המשיב ממנה עולה הטענה לפיה כי מהתנהלות השוטרים "והתקיפה" כנגד המשיב ובכל הפירוט לא נכתב שהמשיב סירב בפועל או שהוסבר לו ואזי על פניו המדובר ב"שתיקה רועמת" של המשיב, הרי שגם בסיטואציה מעין זו הרי שברירתו של המשיב מן השוטרים ומחקירתו וסירובו לשתף פעולה עם השוטרים הרי היא שמעידה "כאלף עדים" על סירובו של המשיב להיבדק וזאת בהתאם לחוק וזאת אף מבלי להידרש לסיכויי הזיכוי הנטענים על ידי ב"כ המשיב.

המצב המשפטי:

4. בפסיקה עת עלתה השאלה המשפטית הבאה: האם ניתן היה להעמיד את הנאשם לדין על עבירת נהיגה בשכרות מכוח סירוב, כאשר אין מחלוקת שלא הוסברה לו מהות הסירוב? וראה לעניין זה: פל (י-ם) 4169-06-12 **מדינת ישראל נ' שמעיה חמו** (פסקה 22-26) (ניתן ביום 12.8.13) שם נקבע כדלקמן:

"22. "שוטר הדורש מנהג דגימה כאמור חייב להסביר לו את המשמעות המשפטית של הסירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64 ב(ב2) לפקודת התעבורה אשר הקובע כדלקמן:

"שוטר הדורש מנהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד".

מעיון בהצעת החוק עולה כי מטרת הסעיף היא **"למנוע התחמקות ממתן הדין על נהיגה בשכרות על ידי סירוב להיבדק"** (ראה: הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 67) (בדיקת שכרות), התשס"ה - 2005, ה"ח הממשלה 154, עמ' 518).

סירב נהג לתת דגימה כאמור, יראו אותו כשיכור זאת בהתאם לסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה אשר קובע כדלקמן:

"סירב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)"

תקנה 169 ו(א) לתקנות התעבורה אשר כותרתה "סירוב להיבדק והתליית רישיון נהיגה" קובעת כדלקמן:

"סירב נוהג רכב או הממונה על רכב להיבדק לפי דרישת שוטר בבדיקת נשיפה או למסור דוגמה של דם או שתן לבדיקת מעבדה, דינו - מאסר שנה או קנס עשרת אלפים שקלים, ורשאי בית המשפט לפסול אותו מהחזיק ברשיון הנהיגה לתקופה של שנתיים".

23. המשמעות מכל סעיפי הפקודה והתקנות הנ"ל היא שנהג אשר מסרב לדרישת שוטר להיבדק בדיקת אלכוהול, חזקה כי הוא נוהג בשכרות. אולם הפעלת החזקה האמורה, מותנית בממתן הסבר לנהג על המשמעות המשפטית של הסירוב.

....

25. אין זו הפעם הראשונה בה עולה סוגיה דומה לפתחו של בית המשפט לתעבורה. בתת"ע 10027/09 מ"י נגד אסולין (פורסם בנבו, 08.07.10) הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב כאשר הוא ברח מהמקום וחזר תוך פרק זמן של כשעה. בית המשפט קבע אז כי:

"ברירתו של הנאשם הינה סירוב בהתנהגות לכל דבר ועניין. אינני מקבל גם את טענת הסניגור כי לא הודעה לו משמעות הסירוב. ראשית, הוסברה לו חשיבות הבדיקה, אך מעבר לכך, ברגע שברח הנאשם מהמקום, כאילו הודע לו והוסבר לו הכל, אלא שהוא התחמק מלשמוע".

בענייננו, הנאשם פנה לאגף התנועה במשטרה מספר ימים לאחר האירוע, וזאת לטענתו על מנת לקבל בחזרה את רשיונו, אשר נותר בידי השוטרים.

בהקשר אחר אף נטען כי: "הבורח מבדיקת הנשיפה, כמוהו כמי שמסרב להיבדק, ודינו כדין שיכור. לא יעלה על הדעת, שמצבו של הבורח מבדיקה, יהא עדיף על מצבו של מי שנבדק. החקיקה באה למנוע מצב זה" (ראה: פ"ל 1025/10 מ"י נ' עמר (פורסם בנבו, 26.02.12) וכן רע"פ 5523/12 עמר נ' מ"י (פורסם בנבו, מיום 16.07.12).

26. אשר על כן, אני מגיע למסקנה כי הנאשם נהג ברכב בשכרות וזאת כאשר סירב להיבדק בדיקת שכרות. " (סוף ציטוט -ה.ש.י.ו).

סיכום והחלטה:

5. מעיון בחומר החקירה עולה כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות להביא להרשעתו של המשיב בדין לאחר ששמעתי את טיעוניהם המפורטים של ב"כ הצדדים החלטתי כי יש מקום להיענות לבקשה לפסול ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מעיון בתיק החקירה הכולל את דו"חות הפעולה של השוטרים, תמלול הסרטונים, הודעת המשיב שבו הוא קושר עצמו לאירוע ועברו התעבורתי המשמעותי והרב

של המבקש עולות לכאורה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

6. חלופת מעצר כרוכה תמיד בנטילת סיכון להישנות ההתנהגות העבריינית המיוחסת לנאשם, בנסיבות דן, לדעתי מדובר בסיכון ממשי שאין מקום לקחתו. כמו כן גם טענת ב"כ המשיב לפיה אם יש מקום למעצר בית הוא מבקש כי מעצר זה יוגבל לשעות הלילה על מנת שהמשיב יוכל להמשיך ולהתפרנס וזאת שלדבריו "לא יגרם לו נזק בלתי הפיך" (ע"מ 5 לפרוטוקול דיון יום 11.9.19) הינה בלתי מתקבלת על הדעת שכן בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצר בית מלא, אני קובע כי אין לקבל את עמדת ב"כ המשיב.

7. לאור האמור לעיל, הבקשה מתקבלת ואני מורה כי המשיב יעצר בדרך של מעצר בית מלא, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק, בכתובת ביתו כמופיע בכתב האישום. רחוב יהדות קנדה 34 אור יהודה. תחילת קיום החלטה זו, היום 16.9.19 החל משעה 16:00.

8. למען הסר ספק-בנוסף, אני פוסל את המשיב מנהיגה עד לתום ההליכים נגדו.

9. מאחר, ומחר, 17.9.19 הוא יום בחירות. אני מאפשר למשיב לצאת מפתח ביתו משעה 09:00 ועד השעה 12:00 בצהריים, לצורך מימוש זכותו האזרחית.

זכות ערעור כחוק בפני בית משפט מחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.